

Vasilica Grigoraș
MEDALION

TRĂDAREA CUVINTELOR

Cuvintele au și darul
de a trăda uneori
și asta e mai grav
decât să ne înșelăm
unii pe alții.

Ele ne joacă feste
atunci când ne străduim
fără cumpătare
și măsură chibzuită
să ne ascundem
în spatele
sunetelor nevinovate
pentru a nu dezvălui
adevărata
cromatică a țesăturii
gândurilor
și gama notelor
din portativul
simțirilor.

LACRIMA PIERDUTĂ

Ploaia cade
cu nemiluita,
mintea mi-e în nori
și inima în vânt.

Prin ceața vălurită
mă-ntâmpină
unde nesătule
și contradictorii
venite din direcții diferite
care-mi sfarmă și seacă
într-un glas unic

dorul de comoara
din sufletu-mi tremurând.

În dansul stropilor
îmi deschid aripile
cu dorința
de a-mi recupera
lacrima pierdută
în somnul de veghe.

VINO, IUBITE!

Vino, iubite
să ne plimbăm
prin marele atelier
al cunoașterii,
inspirând vraja
aștrilor neadormiți!

Să îmbrăcăm
pala de foc a iubirii
în frânturi de răsfăț,
clipe de-ncântare
la ivirea primilor muguri
în brațele fragede
ale inimii,
pe platoul zorilor
sub mlădierea
vibrantului senin
al cerului
care se topește
printre pleoape suave
în surâsul ochilor
atingându-ne discret
cu mișcări lente
ca într-un vals de Brahms.

